نگاه

سری A با رنگ و بویی کاملاً متفاوت

مدعیانی با بال‌های شکسته

جیمز ریچاردسون

هواداران فوتبال سری A امسال به استقبال رقابت‌هایی کاملاً عجیب و ناشناخته خواهند رفت. پس از کامل شدن فستیوال عجایب در تابستان امسال ایتالیا (شامل قهرمانی در جام جهانی، بزرگترین رسوایی مدیران باشگاه‌ها و البته خرج پول برای بازیکنی مثل ژان آلن بومسونگ!) کامل شد تا بازی‌های امسال کاملاً غیرمنتظره و غیرقابل پیش‌بینی باشد. کاملاً متفاوت با خصوصیات سری A که قبلاً از آن سراغ داشتیم. یوونتوس به سمت درهای خروجی این لیگ پرجنجال هدایت شد و ناچار است فصل جدید را در سری B سپری کند و همسایه آنها یعنی تورینو در اقدامی غیرقابل پیش‌بینی قبل از شروع فصل مربی خود را کنار گذاشت. واقعاً این سری A با چیزی که از سال‌ها قبل می‌شناختیم کاملاً متفاوت است. این تفاوت‌ها کاملاً آشکار است و می‌توان یک به یک به آنها پرداخت؛ اول این که دیدن صدرنشینی مطلق یوونتوس و کاپلو از اول تا انتهای فصل کسی را خسته و کسل نخواهد کرد و دوم این که رقابت‌های امسال با مدعیانی پروبال شکسته دنبال خواهد شد. بدون شک اینتر بخت نخست قهرمانی است و این تیم می‌تواند پس از مدت‌ها به سوی موفقیت چنگ بیندازد. حریفی به اسم یوونتوس وجود نخواهد داشت و میلان و فیورنتینا با توفان تابستانی امسال فصل را با هشت و نوزده امتیاز منفی شروع می‌کنند. نراتزوری در بازار نقل و انتقالات از هر گوشه و کنار توانست خریدی مناسب را انجام دهد. زلاتان ابراهیموویچ و پاتریک ویرا ازتورین، هرنان کرسپو و فابیو گروسو عمده خریدهای این فصل تیم بودند، که این نام آخری می‌تواند پس از مدت‌ها مشکلات سمت چپ خط دفاعی را حل کند. پستی که اینتر طی یک دهه اخیر بیش از سی بازیکن را در آن انتقال داد! ترکیب اصلی این تیم احتمالاً به این صورت خواهد بود: ماتراتزی به همراه والتر ساموئل یا ایوان کوردوبا در مرکز خط دفاعی قرار خواهند گرفت. گروسو سمت چپ دفاع را تصاحب می‌کند و مایکون یا خاویر زانتی در دفاع راست بازی می‌کنند. ویرا، کامبیاسو، استانکوویچ و فیگو در میانه میدان فعالیت می‌کنند و برای خط حمله مانچینی از بین زلاتان، کرسپو و آدریانو دو نفر را انتخاب می‌کند. اگر اینتر با بازیکنان خارجی‌اش را به معجونی شبیه فرنی تشبیه کنیم اضافه شدن هر بازیکن جدیدی به این مجموعه می‌تواند حالت خاصی به آن ببخشد. مثلاً خرید زلاتان حالت یک شمشیر دولبه را ایجاد می‌کند. بازیکنی تکنیکی و پا به توپ اما مهاجمی که به گلزنی مداوم برای تیمش آلرژی دارد! جوان بلندقد سوئدی درون زمین خیلی سریع عصبی می‌شود و باید دید با توجه به شرایط اینتر و فضای حاکم بر این تیم چگونه خود را وفق خواهد داد. میلان فصل قبل را با ۱۲ امتیاز برتری نسبت به رقیب همشهری به پایان برد و این طور به نظر می‌رسد که جبران کردن هشت امتیاز منفی در ابتدای فصل برای این تیم کار چندان دشواری نخواهد بود. نکته‌ای که کاکا ستاره برزیلی تیم به آن اشاره می‌کند «با دو پیروزی در دو دربی می‌توانیم مثل همیشه خود را در سطح یک مدعی جدی حفظ کنیم.» میلان تابستان آرامی را از نظر نقل و انتقالات پشت سر گذاشت. هفده میلیون پوند سود از فروش شوچنکو نصیب باشگاه شد اما خریدهای چندان زیادی صورت نگرفت. ریکاردو اولیویرا نه چندان سرشناس قرار است به عنوان مهاجم ایفای نقش کند. هر چند پروژه بزرگ تیم در فصل نقل و انتقالات انتقال رونالدینیو بود و آنچلوتی اکنون ناچار است به اینتزاگی وجیلاردینو اعتماد کند و البته با حضور کاکا. ترکیب امسال میلان با سال گذشته فرق چندانی نکرده است و شاید این موضوع برای خرافاتی‌ها خوشایند باشد. آخرین باری که میلان در فصل نقل و انتقالات روزهای آرامی را پشت سر گذاشت تابستان ۲۰۰۲ بود که البته در ادامه راه و در همان سال توانستند لیگ قهرمانان اروپا را به دست آورند! لوچانو اسپالتی و رم در سوی دیگر قضیه هستند. رکورد یازده پیروزی متوالی بزرگترین نقطه روشن پرونده این تیم در فصل گذشته بود و جالب این که پس از شکستگی پای فرانچسکو توتی که کلیدی‌ترین بازیکن تیم است شاهد ارائه بهترین بازی‌ها از سوی رم در سری A بودیم! دو خرید عمده این تیم میرکو ووچینیچ و دیوید پیزارو هستند. ووچینیچ در کنار توتی و مانسینی قرار خواهد گرفت و خصوصیات یک مهاجم گلزن تمام‌عیار را خواهد داشت. پیزارو فصل نه چندان موفقی را در اینتر سپری کرد و شاید مثل آندره‌آ پیرلو که پس از جدایی از اینتر توانست خودی نشان دهد او نیز یکی از ارکان اصلی رم شود. هواداران این تیم امیدوارند زوج اسپالتی و پیزارو مثل سال‌های حضور در اودینزه این بار در پایتخت خوش بدرخشد. فیورنتینا پتانسیل یک مدعی را دارد اما ۱۹ امتیاز جریمه این تیم خیال رقبا را راحت کرده است. اکنون این تیم مدعی، بقا در سری A را به عنوان هدف اصلی خود دنبال خواهد کرد اما حضور مهره‌هایی مثل آدریان موتو و ماریو سانتانا در کنار لوکا تونی گلزن و همچنین فابیو لیورانی و سباستین فری این تیم را برای رسیدن به یک سهمیه اروپایی امیدوار کرده است. پالرمو که در جام یوفا به مصاف وستهام خواهد رفت از موقعیت خوبی برای قرار گرفتن در جمع چهار تیم اول برخوردار است. این تیم با اتکا به بازیکنان ایتالیایی این شانس مساعد را به دست آورده است. اضافه شدن کاتانیا به سری A و قرار گرفتن در کنار پالرمو یکی از هیجان‌انگیزترین داربی‌های این فصل سری A را به هواداران تقدیم می‌کند. یازده امتیاز منفی لاتزیو به این معنی است که حداکثر باید برای قرار گرفتن در یکی از رتبه‌های میانه جدول تلاش کنند و رجینا که در ادامه رسوایی‌ها با ۱۵ امتیاز جریمه روبه‌رو شد یکی از کاندیداهای اصلی سقوط به سری پایین‌تر است. مثل مسینا و سی‌ینا که دیگر هیچ‌کدام یوونتوس و پدر موجی را در اختیار نخواهند داشت تا به آنها کمک کند! شرایط این فصل سری A متفاوت‌تر از همیشه است. اگر تا چند فصل قبل موجی و عوامل پشت پرده‌اش شرایط را در رقابت‌ها تعیین می‌کردند اکنون چه سرنوشتی در انتظار خواهد بود؟ آیا فوتبال ایتالیا به طرزی شگفت‌آور به دهه هشتاد باز خواهد گشت؟ یعنی زمانی که سامپدوریا و ورونا قادر بودند با پشت سر گذاشتن حریفان فاتح رقابت‌ها شوند. باید نه ماه به انتظار نشست و دید فضای جدید سری A رای به برتری کدام تیم خواهد داد.

منبع: **Guardian**

گفت‌وگو با خاویر زانتی:

قهرمانی ما در زمین مسابقه بود

ترجمه: سیدمحمد حسینی: خاویر که هنوز مغبون عدم حضورش در جام جهانی است، از دعوت نشدن مجددش هم به تیم ملی آرژانتین متعجب است. حاضر به بخشودن پکرمن نیست، به بازیله اعتماد دارد و منکر اختلاف سلیقه با گروندونا است. هنگامی که مکالمه تلفنی ما با او در سول جریان داشت، سروصدای محیط هم شنیده می‌شد، در تمامی نقاط منطقه سول، واقع در لمباردیای ایتالیا در نزدیکی مرز سوئیس و حتی در ویلای مولتراسیو (محل زندگی خانواده زانتی) در نزدیکی دریاچه کومو، عکس‌های این سرزمین زیبا را در همه جا می‌توان دید. ۱۴ ماه پیش زندگی او و همسرش پائولا با به دنیا آمدن فرزندشان آهنگی تازه یافت، هر دو آنها اکنون در پرستاری طفلشان به درجه تخصص دست یافته و با چشم بسته هم می‌توانند لباس را عوض کرده یا به او غذای بچه بخورانند، تلویزیون منزلشان هم دائماً در حال پخش کارتون است. این قدم نورسیده، گویی برای این زوج، میمون و مبارک بوده چون زانتی در اینتر قبلاً فقط جام یوفا را در سال ۱۹۹۵ به خانه برد، اما از زمان آمدنشان به سول و تولد نوزادشان، اینتر پنج جام پیاپی را برنده شده: آخرین اسکودتو، دو جام و دو سوپرجام ایتالیا را. او خود می‌گوید: «هزار دفعه از خودم می‌پرسیدم چرا، چرا نتیجه کار ما با این همه تلاش، هیچ است؟ بالاخره این همه کوشش باید به نحوی جبران می‌شد و همین طور هم شد و همه عناوین در کمتر از یک سال و نیم به ما رسید. این رسم فوتبال است، همه چیز دیر یا زود درست می‌شود.» و در ادامه می‌افزاید: «شنیده‌ای که می‌گویند هر کودک با نانی در دست (با یک دنیا امید) به دنیا می‌آید؟ به نظرم خداوند در سول یک نانوایی کامل به ما عطا کرد.»

■ ■ ■

■ فکر نمی‌کنید که این اسکودتو از راهی غیرمعمولی به دستتان رسید؟

نه، چرا این سئوال را می‌پرسید؟ این قهرمانی مرا خیلی خوشحال کرد، عنوانی را بردیم که لایقش بودیم. در یازده سالی که در اینتر بودم، همیشه شایعاتی را در مورد تبانی می‌شنیدم و حالا صحت آن حرف‌ها به تایید رسیده است. ما یک عنوان را بردیم، اما اگر بخواهیم حق مطلب را ادا کرده باشیم، با توجه به اسراری که از این فضاحت فاش شد، باید سه یا چهار مقام قهرمانی دیگر را هم به ما می‌دادند. مسئولین فوتبال ایتالیا با این کار خود (قهرمان کردن اینتر) از ارزش یک کار صادقانه و بی‌کلک قدردانی کردند.

■ اما با این حال، دوست نداشتید که در زمین مسابقه قهرمان می‌شدید؟

قهرمانی ما در زمین مسابقه بود، همه امتیازات ما قانونی بود و از بین همه تیم‌هایی که جوانمردانه جنگیدند، امتیاز کسی بالاتر از ما نبود.

■ و اکنون با توجه به اینکه یوونتوس به دسته دوم رفته و میلان هم با کسر امتیاز مواجه شده، آیا اینتر عزم خود را بیشتر از همیشه برای رسیدن به عنوان قهرمانی جزم کرده است؟

برای این فصلی که در پیش داریم، استحکام تیم با بازیکنانی که اخیراً خریداری شده‌اند بیشتر شده است، بازیکنانی مثل هرنان کرسپو، ابراهیموویچ، ویرا و گروسو. ما ۲۴ بازیکن سرشناس داریم. اینتر هر زمان که یک فصل یا یک دوره رقابت را آغاز می‌کند، خود را ملزم به تلاش و جنگندگی می‌داند. اما بله، با حرف شما موافقم، می‌تواند این طور باشد که این فصل، مسئولیت ما به خاطر تنزل یووه، برای قهرمانی بیشتر شده باشد.

■ این بار حادثه‌ای پیش آمد که برخلاف سایر رویدادهای زندگی شما بود و آن واقعه این بود که زمانی که با اینتر به چندمین عنوان قهرمانی دست یافتید، دیگر جایی در تیم ملی نداشتید.

هیچ‌وقت فکر نمی‌کردم این طوری از تیم ملی کنارم بگذارند، همه چیز تا آخرین لحظه خوب پیش می‌رفت که ناگهان... نمی‌دانم چه شد. هر چقدر هم که آن را برایم توجیه کنند، باز هم نمی‌توانم بفهمم، یعنی هر چقدر هم که بشود آن را توضیح داد، من نمی‌خواهم قبول کنم که چرا من نمی‌بایست در تیم ملی می‌بودم. آنها نه تنها با من، بلکه با خیلی‌های دیگر هم بد تا کردند.

■ و این خیلی‌ها چه کسانی هستند؟

دلیل خط خوردن خیلی بازیکنان دیگر هم چیز روشن و واضحی نبود.

■ نمی‌توانید این را بپذیرید که شما در بین بازیکنان ارجح پکرمن جایی نداشتید؟ و نیز این را که او دنبال تیپ دیگری از فوتبالیست‌ها بود؟

بله، دقیقاً همین طور است، همه مربیان که از یک بازیکن خوششان نمی‌آید، اما نکته عجیب قضیه اینجاست که من همیشه در تیم بودم، حتی در بعضی از بازی‌ها بازوبند کاپیتانی را داشتم. من خط خوردم بدون اینکه قابلیت‌هایم در نظر گرفته شده باشد.

■ جام جهانی را دنبال می‌کردی؟

بله، در مسابقه اولمان مقابل ساحل عاج، در آرژانتین بودم. بقیه مسابقات را در تعطیلات و در آن سر دنیا در کنار خانواده‌ام از طریق تلویزیون پی می‌گرفتم. این بار شانس به مدد ما نیامد، من از طرفداران پر و پا قرص این تیم ملی هستم چون خیلی از دوستان نزدیکم در آن توپ می‌زنند. بازی‌هایی بودند که آرژانتین در آنها خوب ظاهر شد و در بعضی دیگر نه چندان خوب. اما ما می‌توانستیم بالاتر برویم، می‌شد آلمان را ببریم، اما آن پنالتی‌ها... دیدید؟ فوتبال این است.

■ از اینکه بوردیسو، کولوچینی، اسکالونی یا کوفره به طور چرخشی در پست همیشگی شما ظاهر می‌شدند چه حالی بهتان دست می‌داد؟

اگر از آنها حرف بزنم، ممکن است باعث بی‌احترامی شود. این موضوع هیچ ربطی به آنها ندارد، مسئول تمام قضایا سرمربی است. این را انکار نمی‌کنم که در زمان تماشای مسابقات با خودم این فکر را می‌کردم که «اگر من آنجا بودم می‌توانستم با خونسردی کارم را بکنم.»

■ مایل هستید به تیم ملی بازگردید؟ توانایی‌اش را دارید؟ تا شروع جام جهانی ۲۰۱۰ آفریقای جنوبی ۳۷ ساله خواهید بود.

معلوم است که می‌خواهم ادامه بدهم. در واقع من هیچ‌وقت از تیم ملی نرفته‌ام بلکه تیم پکرمن را ترک کرده‌ام. می‌دانم که می‌توانم همین طور مفید در خدمت تیم ملی باشم، از لحاظ فیزیک بدنی بهتر از این نمی‌شوم. من هیچ‌وقت تیم ملی را رها نخواهم کرد، برای مثال خیلی راغبم سال آینده در رقابت‌های کوپاآمه ریکا در ونزوئلا شرکت کنم.

■ اما پکرمن رفت و بازیله آمد، بازی با برزیل هم فرارسید و شما به تیم ملی دعوت نشدید.

نمی‌خواهم این فکر را بکنم که در فوتبال، مسائل دیگری غیر از فوتبال هم هست، وجود این مسائل جداً باعث تاسف است. اصولاً من هیچ‌وقت مرتکب عملی نشده‌ام که کسی به خاطر آن این جرات را به خود راه بدهد و فکرهای دور از انتظاری در مورد من بکند. بلکه برعکس، بسیاری از مربیان همیشه لب به تحسین من گشوده‌اند، هیچ‌گاه حتی یک شکایت از من نشد. دست‌اندرکاران فنی تیم ملی به من می‌گفتند که در جام جهانی مهره‌ای کلیدی و سرنوشت‌ساز خواهم بود چون خودشان شاهد بودند که هم قطارانم چطور سعی می‌کنند خودشان را به من برسانند، این یعنی...

■ پس کسی به شما گفت که در جام جهانی حضور خواهید داشت.

نه به طور مستقیم، اما به من گفتند که در آنجا بسیار مفید واقع خواهم شد. هر کس می‌تواند هر طور که دلش خواست این جمله را تفسیر کند. شکر خدا، حضورم را در تیم ملی همیشه مدیون نشان دادن قابلیت‌هایم در زمین می‌دانم. همین طوری که کسی دارای بیش از ۱۰۰ بازی ملی نمی‌شود، مربیان که الکی از کسی خوششان نمی‌آید.

■ منظور شما از اینکه می‌گویید نمی‌خواهید به مسائلی غیر از فوتبال فکر کنید چیست؟

زمانه عوض شده است، همه ما در نقطه شروع قرار داریم و ترجیح می‌دهم به این فکر کنم که همه از یک امکان مساوی برخوردارند.

■ بازیله را می‌شناسید؟

چندسال پیش در اسپانیا و در رستوران دماریا بود که با هم حرف زدیم، آن موقع یک بازی دوستانه را ۱ بر ۲ باخته بودیم. در وهله بعد، او را از طریق کارش در فوتبال آرژانتین می‌شناسم.

■ رابطه شما با خولیو گروندونا چگونه است؟

خیلی خوب، هیچ‌وقت مشکلی با هم نداشتیم.

منبع: **MARCA**

دونادونی و تبعات شکست مقابل فرانسه

به سی امتیاز باقی مانده فکر می‌کنم

گلن مور

ترجمه: بهرنگ داوودی

قهرمان جهان از شرایط ایده‌آل خود فاصله بسیار زیادی گرفته است، فرانسه و اسکاتلند امتیازات را جمع‌آوری می‌کنند. نام اوکراین نیز مطرح است، لیتوانی در ایتالیا از آتزوری امتیاز گرفت و گرجستان نیز به آن اندازه که ممکن است در ذهن هواداران فوتبال ضعیف جلوه کند حریف دست و پا بسته‌ای نیست. روبرتو دونادونی با قرار دادن این چند واقعیت در کنار هم بحران را به معنای واقعی کلمه درک می‌کند هر چند تلاش می‌کند نشان دهد شرایط از دستش خارج نشده است. دیدن نمایش چهارشنبه شب گذشته در استاددوفرانس برای هواداران قهرمان جهان جز ناامیدی چیز دیگری به همراه نداشت و هر چند بسیاری این واقعیت را موقتی و بازگشت همه ستارگان حاضر در جام جهانی را ضامن رسیدن دوباره لاجوردی‌پوشان به اوج می‌دانند اما اکنون در توانایی‌های دونادونی حداقل برای این پست دشوار تردیدهای زیادی به وجود آمده است. فرانسه در بازی حساس هفته گذشته کاملاً برتر بود و بلافاصله پس از این شکست رفت و آمدهای زیادی در فدراسیون فوتبال ایتالیا به وجود آمد. گیدو روسی و دیمیتریو آلبرتینی همچنان به دونادونی رای اعتماد می‌دهند تا شرایط بدتر از این نشود. هر چند مربی جوان ایتالیا هم اکنون انتقادات بسیار زیادی را متحمل می‌شود اما آلبرتینی دوست و همبازی قدیمی‌اش که یکی از ارکان اصلی رسیدن او به این سمت بود اصلاً تمایلی ندارد از کلمه بحران استفاده کند: «موضوع تا این حد که برخی روزنامه‌ها به آن دامن زده‌اند بزرگ نیست. دونادونی باید با آرامش هر چه بیشتر کارش را ادامه دهد.»

مشکل اینجا است که دونادونی و تیمی که برای پیاده کردن افکارش انتخاب کرده است تاکنون کوچک‌ترین بارقه امیدی به وجود نیاورده‌اند. سه بازی حتی بدون یک پیروزی. اگر شکست مقابل کرواسی با توجیه دوستانه بودن بازی و اولین تجربه او پوشیده شود دو بازی بعدی که امتیازاتش برای صعود ایتالیا بسیار حیاتی بود جای دفاعی را برای دونادونی باقی نگذاشته است. با تنها یک امتیاز از دو بازی قهرمان جهان از فرانسه و اسکاتلند جدا شده است و همین موضوع به بزرگترین دستاویز مخالفان دونادونی و جمعیتی که از ابتدا مخالف حضور او در این تیم بودند، تبدیل شده است. روزنامه «نازیونالِه» تجربه کم دونادونی را هدف اصلی انتقادات خود قرار داد و در یادداشتی در خصوص شکست مقابل فرانسه آورد: «دیدن اینکه چگونه اعتبار تیم لیپی تا این اندازه پایین آمده ناراحت‌کننده است شاید دونادونی برای این سمت گزینه مناسبی نباشد و به نظر می‌رسد مسئولان فدراسیون فوتبال در انتخاب او شتابزده عمل کردند.» اما مربی تحت فشار سعی در آرام کردن اوضاع دارد. او که تصور نمی‌کرد شروع‌اش با ایتالیا تا این اندازه ضعیف باشد برای ادامه کار و فرار از وضعیت فعلی دو خواسته دارد؛ زمان و کاهش انتقادات. «وقتی با این همه کارشکنی روبه‌رو هستم شرایط کار دشوارتر از قبل می‌شود. باید فکرم را متمرکز دیدارهای آینده کنم. هنوز سی امتیاز دیگر در این گروه باقی مانده است و اگر بخواهیم تنها براساس این دو بازی قضاوت کنیم راه به جایی نخواهیم برد. قبول دارم در این دو بازی اشتباهات فراوانی داشتیم. تیم هنوز به هارمونی لازم نرسیده است و اصلاً قصد ندارم شرایط را توجیه کنم اما برای پیاده کردن افکارم به زمان بیشتری احتیاج دارم.»

■ بازگشت ستارگان

دونادونی با سابقه کوتاه اما بسیار خوب خود در لیورنو توانست پس از پایان جام جهانی جانشین لیپی شود. اشتیاق او برای شروع کار با این تیم بسیار زیاد بود اما یک مشکل اساسی تاکنون بسیار آزاردهنده شده است. غیبت جمعی از ملی‌پوشان کلیدی این تیم که پس از تورنمنت آلمان هنوز نتوانسته‌اند در ترکیب تیم حضور پیدا کنند. توتی تا پیش از این اعلام کرده بود تا سال آینده برای ایتالیا بازی نمی‌کند اما اکنون وضعیت کاملاً متفاوت شده است و ظاهراً دونادونی قصد دارد او را از این تصمیم منصرف کند. نستا و لوکا تونی هم احتمالاً برای بازی‌های آینده فراخوانده می‌شوند. «تیم هم اکنون به ستارگان فاتح جام جهانی احتیاج دارد و امیدوارم تا ماه اکتبر دو یا سه بازیکن از این جمع به تیم بازگردند. در خصوص توتی هم شرایط به این شکل است. آخرین حرفی که از او شنیدم این بود که قصد ندارد تا سال آینده برای تیم ملی بازی کند. اما این چیزی نبود که قبل از آن توافق کردیم. قرار بود با هم در این خصوص صحبت کنیم و پس از در نظر گرفتن شرایط به خصوص از نظر فیزیکی تصمیم آخر را بگیریم. قطعاً برای بازی‌های آینده توتی را دعوت می‌کنم چون واقعاً به او احتیاج دارم هر چند هیچ وقت دوست ندارم روی یک بازیکن خاص «زوم» کنم.» به احتمال فراوان الکس دل پیرو برای بازی مقابل اوکراین و گرجستان فرا خوانده می‌شود تا ایتالیا فرم ایده‌آل‌تری به خود بگیرد. این شرایط پیچیده را همه بازیکنان درک کرده‌اند. کاناوارو که نتوانسته است در کنار بوفون مثل بازی‌های جام جهانی یک دژ تسخیرناپذیر را مقابل دروازه ایجاد کند با اشاره به وضعیت فوق‌العاده ایتالیا می‌گوید: «تا فرصت باقی مانده باید به خصوص از نظر ذهنی خود را تقویت کنیم. از این به بعد هر بازی بسیار حساس و سرنوشت‌ساز است و حق مرتکب شدن کوچک‌ترین اشتباهی را نخواهیم داشت.

نمی‌توان با توجیه از زیر بار مسئولیت شانه خالی کرد. فرانسه بسیار بهتر بود. خیلی سریع به گل رسیدند و پس از آن شرایط بسیار دشوار شد. این تیم از نظر فیزیکی شرایط ایده‌آل‌تری داشت و کاملاً مستحق کسب این سه امتیاز بود.» دونادونی هم اکنون یکی از دشوارترین مقاطع حرفه‌ای خود را سپری می‌کند. این لشکر شکست‌خورده هفتم اکتبر در رم از اوکراین پذیرایی می‌کند و چهار روز بعد در تفلیس به مصاف گرجستان خواهد رفت دونادونی با پذیرفتن اشتباهات تیمش مقابل فرانسه امیدوار است در این دو بازی بسیار حساس حداکثر امتیازات را جمع کند. آرایش ۱-۱-۴-۴ مقابل فرانسه جواب نداد به خصوص نقشی که برای آنتونیو کاسانو در نظر گرفته شده بود. او قرار بود مدل بازی توتی در برلین را پیاده کند اما کوچک‌ترین توفیقی در این راه به دست نیاورد. دونادونی ادامه می‌دهد: «امیدوار بودم که کاسانو در این پست نمایش بهتری را ارائه بدهد درست همان انتظاری که از بقیه داشتم. اما اکثر بازیکنان را در شرایط ایده‌آل ندیدم و بهای سنگین آن را هم پرداختیم. دریافت یک گل زودهنگام که آن هم روی اشتباه داور به حریف تقدیم شد بدترین شروع ممکن بود. پس از آن هیچ وقت در طول بازی نتوانستیم به ریتم دلخواه برسیم و شکست خوردیم.»

کوچک‌ترین تصور اینکه ایتالیا نتواند مجوز حضور در رقابت‌های یورو ۲۰۰۸ را به دست آورد برای فوتبال ایتالیا یک فاجعه بزرگ است. تنها دو پیروزی پیاپی می‌تواند دونادونی جوان را از این مخمصه نجات دهد. دو بازی سرنوشت‌سازی که ادامه کار او را با تیم تعیین خواهد کرد. «دو بازی بسیار حساس را پیش رو خواهیم داشت و باید به بهترین شکل آماده شویم. اکنون هیچ انتخابی نداریم. فقط پیروزی است که می‌تواند تیم را نجات دهد.»

منبع: **Independent**

خبر

امروز در فوتبال اروپا

لیگ برتر، هفته چهارم، ساعت ۱۸/۳۰: وستهام- آستون ویلا

سری A، هفته اول، ساعت ۱۶/۳۰: میلان- لاتزیو، آتلانتا- آسکولی، کالیاری- کاتانیا، کیه‌وو- سیه‌نا، مسینا- اودینزه، پالرمو- رجینا، سامپدوریا- امپولی. ساعت ۲۲: تورینو- پارما

لالیگا، هفته دوم، ساعت ۲۰/۳۰: ختافه- راسینگ، خیمناستیک- سلتا، لوانته- رئال‌مادرید، مایورکا- دپورتیوو، بتیس- بیلبائو، سوسیه‌داد- سویا، ویارئال- رکرتیوو، ساعت ۲۲/۳۰: ساراگوسا- اسپانیول

لوشامپیونا، هفته پنجم، ساعت ۱۹/۳۰: تولوز- نانسی، ساعت ۲۲/۳۰: پاری سن‌ژرمن- مارسی

جام حذفی آلمان، دور اول: کارل زیس- کلن، آلن- دویسبورگ، روسباخ- گلادباخ، ساربروکن- ماینتس، دارمشتاد- هرتابرلین

نگاه

تحلیل باخت اسپانیا مقابل ایرلند شمالی:

بله، دیگران هم ترسناکند

این بازی را دیدیم، و ای کاش نمی‌دیدیم این کم‌کاری‌ای را که بازیکنان ما از خود به نمایش گذاردند. در همین جا، هفته گذشته ایسلندی‌ها، ایرلند را با نتیجه سه بر صفر شکست دادند و چهارشنبه اسپانیا درجا زد. و این ایرلند برای لوئیس آراگونس حکم همان قبرس را برای کلمنته دارد. قبرسی که با نتیجه مشابه ۳ بر ۲ اسپانیا را مقهور قدرت خود ساخت و تومار سرمربی‌گری کلمنته را درهم پیچید. آیا می‌شود گفت که آفتاب سرمربی کنونی هم به لب بامش رسیده است؟ کسانی که آراگونس را می‌شناختند، سرنوشت این بازی را از همان اول با شکست سرخ‌پوشان اسپانیا پیش‌بینی می‌کردند. درست است که پای ژابی هرناندز به گلزنی باز شد و هزارمین گل ملی را برای کشورش در همان یک ربع اول بازی به ثمر رساند (و چه شروعی بهتر از گلزنی در ۱۵ دقیقه اول بازی)، اما حیف که بازنده بازی در نهایت خودشان بودند و تلخکامی به‌جای مانده از جام جهانی در ذهن همه‌شان زنده شد، این موضوع هم بر ما ثابت شد که تیم‌های درجه ۲ هم خطرناکند. ایرلند شمالی در اروپا یک تیم درجه‌دوم است، اسپانیا را نمی‌دانم. در بازی چهارشنبه سردرگم و بدون اینکه هدایت شوند، همچون روحی سرگردان در زمین چرخ می‌زدند و سه گل ایرلند مثل ترقه‌های رشته‌ای بودند (اسپانیایی‌ها را غافلگیر می‌کرد). فکرش را بکنید، شما تیم مهمانید، دو گل می‌زنید و می‌بازید. گل پیروزی‌بخش ایرلند را دیوید هیلی با بغل‌پایی ساده به ضربه بلند کاشته دروازه‌بانشان به ثمر رساند؛ گلی که مشابهش حتی در بازی‌های خردسالان هم دیده نمی‌شود و هر سه گل سبزپوشان ایرلند را همین دیوید هیلی، مهاجم لیدزیونایتد (حاضر در دسته دوم لیگ برتر انگلستان)، وارد دروازه کرد. گل اول آنها زمانی به‌ثبت رسید که ژابی آلونسو در پاس دادن توپ به کاسیاس مرتکب اشتباه شد، گل دوم مولود یک استراتژی خجالت‌آور در بازی بود؛ با بروز نقصان در جناحین اسپانیا، ایرلندی‌ها پاس به‌عقب داده و هیلی حاضر در صحنه، در میان ناباوری پویول، مدافع یارگیر خود، و سایر همقطارانش که در محوطه جریمه به هم چسبیده بودند کار را تمام و ثابت کرد درست دفاع کردن با جمع شدن مدافعان در محوطه دروازه فرق دارد. بازی اسپانیا خصوصاً در دفاع مفتضحانه بود. با این مدافعان کارنابلد نمی‌توان در اروپا موثر ظاهر شد، و چقدر هم تصمیم آراگونس در تعویض میشل سالگادو به‌جای سرجیو راموس مسخره به نظر می‌رسید. سالگادو توانایی بازی در این سطح را ندارد، ولی تلاش آنتونیو لوپز در جای خود جای توجه دارد. اما لوئیس آراگونس عوض‌بشو نیست. اینچنین دفاع ناموثری در کار پیشرفت تیم خلل وارد می‌کند. این عیب را می‌توان تا حدودی به گردن هافبک‌ها هم انداخت، گرچه آنها هم چوب به‌هم ریختگی پشت‌سرشان را می‌خوردند. اسپانیا هرگز کنترل بازی را در دست نداشت، اگر کسی می‌گوید آلبلدا نقطه اتکای تیم در مقابل لیختن‌اشتاین و ایرلند بود، این حرف جای بررسی دارد. ژابی آلونسو خیلی سنگین حرکت می‌کرد و این بدون شک منبعث از اشتباهش بود که منجر به به‌ثمر رسیدن گل تساوی‌بخش ایرلند شد. ژابی هرناندز هم که به یکی از جناحین متمایل شده بود، اثر چندانی بر بازی نداشت. در عوض سِسک فابرگاس در نیمه دوم خودی نشان داد و از فضای به‌وجود آمده در مدافعان حریف کمال استفاده را برد و گل دوم اسپانیا و هزار و یکمین گل ملی را زد و باعث شد همه فکر کنند آنها تیم پیروزند. اما حادثه بزرگ تازه در شرف وقوع بود. اسپانیا که دوباره پیش افتاده بود نه تنها نتوانست پیروزی خود را با یک گل دیگر تثبیت کند بلکه حتی نتوانست از همین حداقل برتری‌اش حفاظت کند؛ ایرلند در دو موقعیت جداگانه کار را به نفع خود تمام کرد. در اواخر بازی میزبان عقب رفته و میهمان با جلو کشیدن، بیهوده به در بسته می‌کوبید. می‌شود خیلی مستدل بر سر این بحث کرد که در چنین دیدارهایی، باز نکردن بازی و عدم استفاده از پیستون‌ها، مثل خواکین، عین فرصت دادن به حریف است. می‌توان دوباره بر این نکته انگشت گذاشت که تورس و ویا بیشتر از آنکه همکاری کنند، کار را خراب می‌کنند. می‌توان گفت که گواخه می‌تواند مهاجم اول تیم ملی باشد. جداً جای بازیکنانی در رده گتوزو و ماکلله خالی، اما پاشنه آشیل اسپانیا در عقبه سپاهش بود، در بی‌توجهی‌اش به دفاع. و این موضوع دیگر نباید تکرار شود. با این باخت، آینده کاری لوئیس آراگونس هم در پرده ابهام قرار گرفت. و دلیل آن واضح است، چون در این سطح، آینده تیم ملی هم برای راهیابی به مرحله نهایی جام ملت‌های اروپا اصلاً معلوم نیست. موضوع این نیست که اسپانیا نتواند در لیتوانی، بوسنی یا صربستان مساوی بگیرد، بلکه این است که ما در ایرلند باختیم. سوئد و دانمارک در خانه خود بسیار قوی ظاهر می‌شوند، تیم‌های ضعیف را در زمین آنها شکست می‌دهند و با تیم‌های قوی مساوی می‌کنند. سوئد در حال حاضر با تفاوت فاحش نسبت به سایر رقبا در صدر گروه قرار دارد، و دانمارک که از سد ایسلند گذشته، حریف قدری برای اسپانیا در رقابت برای کسب جایگاه دومی است. بله، ملی‌پوشان ما، باعث خجالت ما شدند.

منبع: **AS**